

ЕДИТ СИТУЕЛ
ДЪЖДЪТ ВАЛИ ЛИ, ВАЛИ...
БОМБАРДИРОВКИТЕ, 1940 Г.
НОЩ И ЗАЗОРЯВАНЕ

Превод от английски: Александър Шурбанов, 1995

chitanka.info

Дъждът вали ли, вали —
чер като нашите загуби и като мрака гъст,
сляп като хиляда деветстотин и четиридесетте
гвоздеа
на Христовия кръст.

Дъждът вали ли, вали
и отеква край нас като пулс на сърце, като громол
на чук
в Долината на мъртвите, като глух светотатствен
звук
на ботуши връз гробница.
Дъждът вали ли, вали
в Долината на кървите, дето дребни надежди
покълват
и хорския мозък окаян
кърми своята алчност — гадина с чело на Каин.

Дъждът вали ли, вали
в нозете на изтерзания, разпнат на кръста Човек.
Исусе, когото с нов гвоздей денят приковава, смили
се
над участта наша —
над Лазар и над Богаташа.
Под дъжда кръв от злато не се различава.

Дъждът вали ли, вали —
капе ли, капе кръвта от раните на изтерзания, до
смърт
измъчен Човек.
Той носи в сърцето си страдно всички рани без лек —
раните на угасващия светлик, на последната слаба
искрица
в боледуващите гърди, на бездънната тъмна
тъмница

*и на мечката, обградена от глутница яростни
псета,
ослепена от сълзи лютиви, от бой на тояги,
и на заека, погнат през голите, пусти полета...*

Дъждът вали ли, вали.

*Товага — о Боже, аз ще скоча в рая!... Кой ме
свлича?*

*Виж, виж — кръвта Христова по небето —
тя се стича от чистото Чело, което
сами приковахме дълбоко в сърцето, умиращо в
жажда
и стаило световния огън, смрачено в страдание
тежко —
като златните лаври на Цезар.*

*И в миг еква гласът на Тогова, който като сърцето
човешко*

бе израсъл на зли зверове посред воя свиреп:

*„Все пак аз те обичам, моя Кръв, моя зрак неповинен
пак проливам за теб!“*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.